

Mijn lieve broeders en zusters. Ik hoop dat door het delen van mijn levensgetuigenis ik een tijdje bij u kan zijn. Mijn naam is Parwez. Ik ben geboren in een intellectuele familie in Kaboel (Afghanistan). Mijn ouders probeerden mij een goede opleiding te geven. Ze wilden ook dat ik een goede moslim zou zijn. Ik probeerde altijd een goede en gehoorzame zoon te zijn.

Toen ik elf jaar was, zat ik in de vijfde klas op school en elke dag ging ik naar de moskee. Met de andere kinderen luisterden wij naar de Koran. Soms kregen wij een klap van de mullah. Maar wij accepteerden onze straf wel, want wij dachten dat wij door deze straf dichter bij God zouden komen. Toen ik ongeveer dertien jaar was, las ik een aantal boeken die bij mij interesse opwekten voor de logica. De logica heeft mij 'verboden' om langer naar de moskee te gaan. Het is niet mijn bedoeling om mensen te veroordelen of hun geloof aan te vallen. Maar ik wilde weten waarom haat zo centraal in het leven stond van mijn volk. Waarom vrouwen door hun mannen worden gestraft. En waarom ze geen recht hadden om zelf te beslissen wat ze wilden doen, bijvoorbeeld in kleding en opleiding. Soms dacht ik dat dit gewoon Gods wil was. Maar tegelijkertijd dacht ik dat God geen slechte dingen zou willen voor zijn dienaars. Dus kon het niet dat dit de wil van God was. Op zo'n manier was ik in mijn leven op zoek, totdat ik mijn opleiding had afgerond.

Toen ging ik voor een hogere opleiding naar Oost-Europa. Daar was ik bezig met mijn opleiding en dacht niet verder over God. Eind 1990 kwam ik in contact met iemand die werkte voor een ministerie van dat land. Het was een interessante man. In zijn gedrag en woorden was hij geduldig en anders dan anderen mensen. Hij was nooit te moe om anderen te helpen. Het was een nederige man.

Toen wij een keer samen aten, vroeg ik hem: "Wat is de geheime bron van jouw geluk?" Het is heel belangrijk te weten dat hij heel veel liefde had voor iedereen: kinderen, vrouwen en mannen. Hij respecteerde iedereen.

Ik was zijn vriend en ik wist dat hij niet rijk was. Ik was een student en ik had meer vermogen dan hem. Nadat ik hem mijn vraag had gesteld, gaf hij mij een Bijbel. Ik wist van mijn kindertijd dat God de Bijbel had gestuurd naar de Heere Jezus. Natuurlijk geloven moslims in vier boeken, een van deze is de Bijbel. Maar ik had daarvoor nooit in de Bijbel gelezen. Met dankbaarheid accepteerde ik de Bijbel van hem. Toen ik terugkwam in mijn studentenflat, begon ik te lezen in de Bijbel. Daar zag ik nieuwe dingen die ik nog nooit had gelezen in andere boeken.

"U moet de Heere God liefhebben met heel uw hart, heel uw verstand en met heel uw ziel. En U moet uw naaste net zoveel liefhebben als uzelf. U moet ook uw vijanden liefhebben." Dit was nieuw voor mij. In mijn cultuur moesten wij onze vijanden doden, maar hier stond dat wij hun moesten liefhebben. Ik las in dit boek dat Jezus was geboren uit een maagd door de kracht van Gods Heilige Geest. Daarna toen Hij dertig was, begon Hij met werken en dienen. Hij kon zelfs de doden opwekken, blinden genezen en verlamden weer laten lopen. Ik had begrepen van de Koran dat Jezus de Geest van God was. Ik ging door met het lezen van de Bijbel. De invloed van de Bijbel op mijn leven nam iedere dag toe.

Na een paar dagen nodigde mijn vriend mij uit naar zijn huis. Wij hebben samen de Jezus-film gekeken, over het Lukas-evangelie. Deze film laat het leven en bediening van Jezus zien. Toen wij aan het kijken waren, begon ik zonder het te beseffen te huilen. Dat ging door tot aan het eind van de film. Plotseling realiseerde ik me dat ik aan het huilen was. Toen begreep ik hoe dicht God bij mij was, maar dat ik de hele tijd zonder Hem leefde. Ondanks dat ik zonder God leefde, begreep ik dat Hij, om mij te redden, het lichaam van een mens had aangenomen, naar de aarde was gekomen, en naar het kruis was gegaan om daar Zijn bloed voor mij te geven. Toen begreep ik waarom mijn vriend zo vriendelijk, liefdevol en goed was. Omdat hij dichtbij God leefde, was hij ook dichtbij Jezus Christus, die liefde en de redder is. Hij helpt ons om te zijn zoals Hij is.

Mijn lieve broeders en zusters, vanaf toen geloofde ik in de Levende God, die Jezus Christus is. En elke dag probeer ik te zijn zoals Hij is.

Vroeger was ik geen liefdevolle man. Ik had veel meer haat en boosheid dan liefde van binnen. Ik was snel boos op anderen, vaak over kleine dingen. Maar de Heere Jezus Christus heeft mijn hele leven veranderd. Hij heeft van mij een mens gemaakt dat elke moment en elke minuut wil leven voor God. In plaats van boos, wil ik liefdevol zijn voor iedereen. Ik ben altijd aan het bidden om kracht om liefdevol en goed te zijn.

Ik ben iemand die eerst zonder God leefde, maar vandaag kniel ik voor God. Vanuit mijn hart en ziel geef ik dit getuigenis van hoe Jezus Christus duizenden keren mij heeft gered. Deze redding was een

cadeau dat Hij aan mij gaf. Nu heb ik hoop en droom dat het koninkrijk van God zal komen naar ons land. En dat ons volk gered zal worden.

Lieve broeders en zusters, mag Gods zegen zijn met jullie,

Met respectvolle groeten,

Uw broeder Parwez

Bovenstaand getuigenis is in het Dari opgenomen in de Goed Nieuws Krant, pagina 9, uitgegeven door stichting Gave.